

1088

פרדוקור ל מ. 26/ב

של ועדת הכספים, מייבחה ביום ב',
10.45 ב"ב (19.11.56) בלע"ה

פ.ו.ב.

הנכסות

- חברי הוועדה:
- י. גורי - היו"ר
 - א. אלטמן
 - י. אפרתי
 - י. בדר
 - א. בהיר
 - ש. דיין
 - א. הרישילד
 - א. כהן
 - ק. קרן
 - י. פורדר
 - ז. צור
 - מ. קלמר
 - י. קרגמן
 - ח. רובין
 - י. ספיר

- מוזמנים:
- מר האוצר ל. אשכול
 - מר זגבי
 - ד"ר קיסרון
 - מר אמיר
 - מר פינק

פדר - היר

- א. העברות מטעם למעין בתקציב הכנסת לינת 1956/57;
 - ב. הורכיב לכיסוי הוצאות הבטחון;
 - ג. המיץ הדיון בענין "מקורות".
- 3 פון האלוה גט/

היו"ר י. גורי: אני פותח את ישיבת הוועדה.

ההצעה להעברה מטעם למעין בתקציב הכנסת הוגשה לנו על ידי יושב-ראש הכנסת, לאחר שנידונה בוועדת מינה של ועדת הכנסת לעניני תקציב הכנסת. אני מניח כי אין לוועדה התנגדות לחת גולפונקא פורמליה להעברת אלו, הבאות בגלל העלות יכר העובדיה.

ההעברות מטעם למעין בתקציב הכנסת לינת 1956/57 - אושרו.

י. בדר: רצוני להציע עוד העברה מתקציב הכנסת: העברה חצי מליון לירות הימורי למען בנין הכנסת, לתקציב הבטחון.

י. פורדר: בני מטעם מי לרגל המאב יש הצדקה ליותר על אותו חצי מליון לירות להקמת בנין, אך האצתי היא למסות הטבות זהות ההוצאות הנמשכות בין 300.000 לירות (לרגל העלאת משכורת חברי הכנסת) על מנת שלא נאטרן להוציא טבות זה מן הוועדה.

היו"ר י. גורי: אינני חושב שניתב לעשות את בחליט על ביטול הקרן להקמת בנין הכנסת, אם גם ברור שהסכום שיועד לה התקציב לא ינוצל השנה וגם לא בשנה הבאה. כולנו חושבים כי ברור של דבר אריכה הכנסת להקיים לצמח בנין ראוי לשמו. שר האוצר יכול בינתו להשתמש בסכום זה לכיסוי הוצאות אחרות, אך יש הגדל בין גישה כפאת ובין ביטול לחלוטין של קרן זו.

י. פורדר: אנו עומדים לפני דיון בתקציב חדש, ואני בטוח כי יהיה קל מיוחד למצוא את הממון לתקציב הפיתוח. דעתי היא כי הפעם אריכה לבוא יזמה מצד הוועדה כולה לאמצות מנויית, ולהדגשת-יתר של החלק הפורדוקטיבי. אם נוחו של מעיף שבימים כחקונם היינו עומדים-עליו, הרי זה יקל עלינו לצאת ביזמה לגבי אמצומים בשטחים אחרים.

י. פיר: אני טולל חבלית ש-י-לה את ההצעה להשתמש בקרן זו כדי לכסות חילומם של איזה שהן מסכורות. אני רואה בהצעה לבטל מעיף זה הפגנה ריקה מתוכן, שכן הכסף לא הוצא והאוצר יכול להשתמש בו למטרות הדחופות יותר. להקמת בנין מתאים לכנסת יש ערך הרבה יותר גדול, מבחינת מעמדה של הכנסת ומפחינת חנוך הצבור להערכת המוסד הזה במסגרת הדמוקרטי, מאשר לאיזו שהיא הוצא אחרת, פרט להוצאות לצרכי בטחון. אני חושב כי יש סימן של ניזון בדמוקרטיה שלנו את הכנסת שוכנת בבנין כזה שעה שמקימים במדינה בניני פאר לכל מיני מטרות לא ממלכתיות. אם נבטל את הקרן הזה, ערערנו עוד יותר את מעמדה של הכנסת.

א. בהיר: אני מציע לקיים דיון בענין זה בנוכחות יושב-ראש הכנסת והוועדה שלידו, אשר הוקמה לצורך הכנת הקמתו של בנין הכנסת. אני רואה להיות בסוף להוועדה מטפלת בהכנת התכניות.

היו"ר י. גורי: אני מתנגד לביטול הקרן להקמת בנין הכנסת, אם כי אני גורם הקבאתה. זה לא יפריע להכין בינתו את התכניות, יתבוצענה כשיררוח לנו. בנין הכנסת כיום אינו עומד בכל פרפורציה לנוח החיים בארץ. אם נבטל קרן זו פרוב הדבר שאיננו חושבים כלל שאי-פעם נצטרך לצאת למרחב, גם אם זה יהיה בעוד חמש או שבע שנים.

אני מבקש אתחברי הכנסת בדר ופרדר להסכים לדחיית הדיון בענין זה עד לדיון על התקציב. אם יהיה צורך, נדמין אז גם את יושב-ראש הכנסת.

ג. בדר: היכולים חברי הוועדה לקבל אינפורמציה ישירה על הצעות הממשלה להכנסת תקונים לגבי מה ההכנסה?

היו"ר י. גורי: מזכיר הוועדה ישיב את החומר עבור חברי הוועדה.

מ. קלמר: ראוני לדעת מתי תתכנס ועדת המסנה למטרת-הדייני, והא בינתו מקבליים הדיינים שכר המקביל לסכר השופטים.

היו"ר י. גורי: ועדת המסנה תתכנס מחר. אינני יודע מהו הסכר שהם מקבליים היום.

ג. דיון בהצעת אינפורמציה על המסנה

שר האוצר ל. איכול: הבאתי את ענין המלווה לוועדת השליש הכלכליים ולממשלה הממשלה טומכת כמובן ידה עלהצעה זו. נפגשתי גם עם מנהלי הבנקים העיקריים, ומטחמת הצעה להוציא מלווה אחד כולל שיפחד את האמיתיה של התעשייה - אשר הוכנה ועמדה לצאת בימים אלה - יחד עם מלווה הבטחון. אמנם המסרדיי שלנו לא הציעו זאת, אך הבנקים טוענים כי זה הרבה יותר טוב כך, וכי של ידי כך מרוויחים זמן.

ההצעה שנשחכמה היא להוציא אמיסיה של 40 מליון לירות
"מלווה לבטחון ובארוך" - היינו בטחון וביאור המסק התעשייתית.
האמיסיה תהיה מורכבת מילק. מריות: 10 מליון לירות בערך יהיו אגרות
קטורות בפרמיה (כנגד הח"ל שבעבור כמה זמן יוצעו האגרות שנרכשו
למכירה במחיר מוזל); שאר האגרות יחולקו לשני סוגים: סוג אחד ישא
רביית של 4,75 אחוזים שתהיה הפטורה ממס הכנסה, והחלק השנייה - גם כן בהקף
של 15 מליון לירות בערך - חישא רביית של 6,5 אחוזים וינכרו ממנה
25% מס הכנסה, ומי שטוען כי על פי הכנסותיו צריך גיבול דביית נמוכה
יותר - חיבוקנה בונוסיו.

40 מליון אלא יתחלקו: 25 מליון לבטחון ו-15 מליון לתעשייה.

א. רובין: ההפרש בריבית המילמת על שני סוגי האגרות כל כך
קטן, עד כי אין לי קושי לומר יקנו את הפטורות
ממס הכנסה, ליתר פטורות.

שר האוצר ל. אשכול: 6,5% זה בכל זאת יותר.
ראוני להוסיף לפני שנוציא את האמיסיה, כי
הבנקים מוכנים לחתום על מחצית הסכום מיד.

י. ספיר: מה היו הנמוקים להאמיד שני מלווים לה?

שר האוצר ל. אשכול: היחה הצעה של ד"ר ארנון להוציא אמיסיה של 40
מליון כולה לבטחון ויילו 15 מליונים שחשבנו
להסיג עבור החשייה ניתן מחקאים הייתה. לא קבלתי הצעה זו משום שמחכונייה
כבר זמן רב להוצאת האמייה לתעשייה. מאידך, אם היינו מחליטים להוציא
תחילה מי ית לבטחון ואחר כך אמיסיה לתעשייה, יש להגיה כי האבור ל
היה נענה בווחה מידיה להמייה הראשונה והיה מצפה לבאות.

ח. רובין: האם קרן ההגדלה אמורה לאינדקס?

שר האוצר ל. אשכול: לאינדקס או לדולאר - כפי שירחלט.

היו"ר י. גורי: חגובתי הרצונה להצמדת שני העניינים יינה חיובית,
כל עוד לא שוכנעתי שיש נמוקים מכריעים לכך. מבלי
לרצוח לגרוע מאומה מערך הממון של התעשייה, צריך להתחשב בפסיכולוגיה של
האבור, וצרוף ענין החשייה לבטחון גורע מן התפקט הפסיכולוגי שאנו
משתדלי לייצור. יתכן שיש מקום לנרעה "בטחון וביאור", אך אם יוכרז
על מלווה לצרכי בטחון ותעשייה, יהיה זה משגה.

ש. דיין: אני מתנגד בחוקף לעיבוב התחזמיה. האוצר ניגש

מלכתחילה בקריהות לכל העניין, ועתה הוא מציע

ערבוב תחזמיה בין שודש לחול, וזה לרעת העניין. חיזוק התעשייה הוא עניין
לכל השנה ולכל השנים. בטובל שעבר החלט פה אחד להגיא ביו"ב את ההצעה
לכנסת, והדחיה אין חשש את העניין. אני מבקש בכל לשון של בקשה לנצל
הזדמנות בלתי חוזרת ולפנות לעת בחגיעה לצרכי בטחון, ובטחון בלבד.

א. הראשון:

היחה הצעה לתבוע 50 מליון לירות לצרכי בטחון, וברור שבט אט יושגו 25 מליון לירות ישאר עדיין גרעון. אני חושב שבפועל אפשר יהיה להחתימ על יותר מ-25 מליון לירות, וחבל לא לנצל זאת. אני מבין כי לבנקים ישנה השקולים שלהם בגללם הם מעונינים בארוף זה, וכן כשאר זה יודע לצבור הרוחב, יהיה בכך פגם גדול.

ב. ספיר:

אפשר היה להניח כי מלורה לתעשייה יאליה יותר משום שהיא משקית. האם הבנקים עומדים דוקא על ארוף זה?

ג. האוצר ל. אשכול:

למפשה יו א אותו הכסף. השאלה היא רק באיזו דרך אפשר להשיג יותר. יכולה להיות הצעה לצאת במלורה של 40 מליון לירות לבטחון, ויילו לתעשייה ניתן ממקור אחר, בעתם תנאים.

ד. בהיר:

אני בעד מלורה של 40 מליון לירות לבטחון, ומקבל את ההצעה להוציא שלשה טוגי אגרות. אני מבקש כי תוצגנה גם אגרות על סכומים קטנים, החל מ-10 לירות.

ה. פורדר:

אני שותף גם כן להרגשתה של מר גורי ומר דייך, אולי נדמה לי לצאר מחשבה נוספת כי הבנקים בכל זאת אודקים. הדעה שהעם יכול לגייס 25 או 40 מליונים אינה מוצדקת, ולכן חייבת להיות התאמה עם הבנקים העושים את המלאכה.

ו. רובין:

אני בני בעד מיזוג מלורה לתעשייה ולבטחון. אני מוכן רק בקשי להסכים לענין ההגרות והפסור שמס הכנסה. אין את גוחניה אפשרות לקבוע אגרות בכספים "שחורים", צריך לפחות להפחית את הרבית - לא יותר מ-4%. הערך הדמורליזציוני של הענין הוא לא קטן.

ז. חזני:

גם לדעתי אין לערבב את החומים. צריך לבסוק את ההצעה להפחית את הרבית ל-4%, כי אחרת לא יירכשו האגרות נושאות רבית של 6,5% החייבות גמט.

ח. האוצר ל. אשכול:

קופות החגמולין, למשל, מעונינות רק בטוג זה.

ט. בדר:

ארכי התעשייה אריטיים בדרך כלל למצוא את ביטויים בתקציב הפיתוח. אני חושב כי האמדה במקרה זה תפריע מאד לפעולת ההטברה למען המלורה ובגלל הארוף לא תינתן תשובה לא לאלה ולא לאלה. כל זמן שהמלורה הוא מריון טוב, אין טעם לתבוע דוק תנאים טובים יותר. צריך להיות רק יקול מעשי באיזה אופן ניתן להשיג יותר כסף. צריך יהיה לעשות ממץ לגייס כחות צבואר למכירה מהירה של אגרות.

י. פורדר:

צריך יהיה גם להקים ועד אבורי או מועצה למלורה.

י. אפרתי:
צריך לשקול אפשרות לה ציא עכסיו מלווה של 30
מליון לירות לבטחון ואחר כך מלווה לתעשיה,
כדי לא להוציא מיד מכספי המלווה האמריקאי.

ז. סווייב:
יש כמה יתרונות למלווה ב-40 מליון כולו לבטחון
והקצבה לתעשיה ממקורות אחרים, קודם כל משום
שבשיתופות זו ברור שהתעשיה לא תהיה במקום הראשון. מאידך, התעשיה מקבלת
הלוואות שלאבהצמדה מלאה. אם ימכרו אגרות חוב בהצמדה מלאה ואילו לתעשיה
יתכן ממקורות אחרים רק בהצמדה חלקית, נשאלת השאלה מי יכסה את ההפדוש.
מלבד זאת נקבע כבר חור מסויים בין המפעלים לקבלת ההכנסותמן האמיטייה,
ואיני יודע אם התעשיינים יסתפקו בהבטחה כי יקבלו בטפים אחרים.

היו"ר י. גורי: אני חושבכי הסיכום ברור ללא הצבעה.

ההחלטה הייתה לקבל מן הצבור 40-45 מליון לירות:
25 מליון על ידי מלווה + כ-10 מליון מבול בטחון והסאר ממקור נוסף
במסגרת שרותי הדאר, לפי פרוט שיביא שר האוצר. אם מחליטים עלמלווה בשיעור
40 מליון לירות, מסתבר שצריך יהיה לפנות לצבור בדרישה שתגיע ל-55
מליון לירות.

שר האוצר ל. אטכול: זה היהאחד הנמוקים להצעתנו.

את 15 ממליונים הנותרים שצריך לגבות בצורה
מיטית, אנו מציטים לחלק כדלקמן: גול על נסיעות ברכבת ואוטובוטים -
5 מליון, מח נסיעות חוץ - 1 מליון, בול מגן עלדברי דאר - 2 מליון,
הגדלת יהב המגן עלטלפונים - 2 מליון, הגדלת שיעורי בולי הכנסה -
1 מליון, והגדלת יהב המגן על מכוניות - 75.000 לירות. בענין האחרון
טרם באתי בדבריה עם שר החבורה, לכן אין לראותו עדיין כרופי.

אף על פי שהיה ברור לי כי רוב חברי הוועדה מעדיפים הטלת
בול בטחון על נסיעות במקום העלאת יהב המגן, צריך לטכס זאתופית,
כי בול התחבורה מותנה באי-העלאת התביעה להכללתו באינדכו.

א. בהיר: אני מציע שוועדת הכספים תפנה לוועד הפועל של ההסתדרות
שלא לכלול את היטלי התחבורה באנבכס. אני מציע
לבחור ועדת משנה מצומצמת שתעבד את הפרטים שנוגע ל-15 מליונים אלה.

ח. רובין: אני חוזר על התנגדותי להעלאת מחירי התחבורה
ואי הכללתה של העלאת זו באינדכס. אני מציע שטכומים
אלה ייגבו על ידי הגדלת יהב המגן באופן אחיד לכל הדרגות.

י. בדר: אני רוצה לקבוע כי אף על פי שאני מייצג יותר
פועלים ועמלים ממישהו אחר, ואינני חבר הקואליציה,
אינני חובע תביעות כאלה.

מ. חזני: אני רוצה לחזור על התביעה להנחות בכרסנות חדשיות.

י. פורדר:

בני תומך בהצעה לפרוט מיד. את הצו לגבי הבניין.
ממילא לא יהיה מוצא מחר, ועל ידי כך אפשר
להעביר לאוצר סכום ניכר. כמו כן צריך לבוא הוצרית על חברות לנתיבות חוץ.
בענין המלווה אני מאיש לית דק מחר בבוקר.

מ. קלמר:

רצוי לכנסת יוגדו יחד כל ההקשרות לממון
הו"ח והבטחון. לגול תחבורה, הרי ה"א אין
בחוץ לא ייכלל באינדקס, הני מצטרף להצעה רובין.

י. קרגמן:

אני מאיש לקבוע את ה"מלות בטחון" ו"בול
בחוץ".

היו"ר י. גורי:

לא מקובל טוענת על הכנסת ה"בל החלטה בהתמך על
מה שהוצע הוועד ליל ההתדרות יחליט. אפשר
לסכם עמדתנו, והממשלה תפנה.

הוחלט א. להרכיב ועדת משנה לברור פרטי הצעת האוצר לממון
הבטחון - פרט למלווה.

ב. לדחות את החלטה על הקף המלווה ליום ג'.
ג. לבקש את הממשלה להכניא לכנסת ביום ב' חוק המלווה.

ג. המלך והיו"ר בענין "מקורות"

היו"ר י. גורי:

אנו פותחים את הדיון בענין "מקורות" שהועבר אלינו
על ידי הכנסת, ולחר המענו ביום ד' הודעת שר
האוצר.

י. מפיר:

מאחר בענין הועבר בזמנולועדת הכספים עלידי
הכנסת, אפשר להניח כי לא ייעשה שום מעשה
מכריע על ידי הממשלה בשר חסכה הועדה עמדתה?

היו"ר י. גורי:

הממשלה הודיע מביאה בחשבון כי יתכן ויתקיים דיון
גם במליאת הכנסת, אבל ל"חיהדעה אחידה בוועדה,
אולם אין חוק המחייב את הממשלה ליל לפעול.

י. בור:

ודאי ייתרון ב"חופה להממ"ל בשליט החברה
"מקורות", כי עלידי כך תהיה חובה מוטל על מבקר
המדינה לבדוק את הנעשה שם. ע"ז זאת, חלוב ביותר שמבחינה סטטוטורית תהיה
לממשלה השפעה מכרעת בחברה. עד כה היה מקובל עקרון זאת הממשלה נכנסת
להנהלתו של מפעל, ניתנת לה השפעה המכרעת, כדי שאם תוצלה בקורת על פעולתו
של מפעל מטקי חלוב במדינה, לא תוכל הממשלה לטעון כי אמנם רצחה בשנוי
אך אין בסמכותה לבצעו. אין זה משנה לי היזה ביטוי יינתן ליכולת הכרעה
זו, את בצורה הרכבת ההנהלה או על ידי רכישת יותר מניות. פשוט מבחינה
ענינית אולי אין זה נחוץ, באשר אותו גורם שולט כיום בשלשת המוסדות שיהיו

שותפים בחברת מקורות, אולם זה דרוש מבחינת הסדר הטוב.

איני רואה לשול את זכותם של אותם גורמים אשר הקימו את מקורות מראשיתה. אך אם נוסיף לזכות גדולה זו גם את הסיכון וגם את ערך ההשקעה הכספית שההשקיעו לפי הערך שהיה לה אז - את נצרך כל אלה יחד, אזי זה עדיין רחוק מלהגיע לחלק שווה לזה של הממשלה אשר הושקע באופן ממשי עד כה ושעוד יושקע, וגם אינו שווה לחלקה של הסוכנות. מסיבות אלו צריכה להיות לממשלה עמדה מכרעת במקורות.

י. ספיר:

כשהמדובר במים, אין זו רק בעיה כלכלית כספית, אלא מכשיר קובע בתכנון פיתוח הארץ. כפי שכבר הייתה לי הזדמנות להטביר, אין זה גם אלמנט אשר יש סיכוי כי יכניס רווחים. אשר לזכות רישונית, לנהגנו מעולם להקנות שליטה לראשונית במעלות לומיני חירויי, רק בזכות ראשוניותם. חלקה של ההסתדרות ב"מקורות" אינו עולה למעשה על 300 אלף לירות; שאר הזכויות מיה של המתיישבים, שבחלקם הגדול ודאי באים גם כן מן הסוכנות או אפילו מן הממשלה. (טר האוצר: הם כבר החזירו את הכסף לסוכנות.) להסתדרות יש רק זכויות ממציא. אילו היה סיכוי למשוך לענין זה גם כספים שאינם ממלתיים או סוכנותיים, היה אולי טעם לשמור על עביון מיוחד של מפל זה שלא יהיה יותר מדי ממלתי, אך ממילא שום משקיע-חוץ לא ילך לענין זה.

אולם המדובר איננו רק במה שהושקע; למקורות דרושים עוד 200 מליון לירות כדי להטיל את תכניתה. כספים אלה יבואו לה ודאי גם כן מן הממשלה. בעוד כמה שנים יגיעו טר ההשקעות במקורות ל-350 מליון לירות, מהם 300.000 לירות להסתדרות ולה גוף שלישי ההכרעה. הממשלה היא במיעוט של שלישי, לעומת שני שלישים של הסוכנות וההסתדרות. אני יכול להבין כי ניתן חלק חשוב לסוכנות, באשר המים הם ענין לאומי, וניתן לחלקה של הסוכנות בהשקעות אף יגדל. אני יכול להבין כי גם לקוני זכויות המים מגיע להיות גורם, אולם ההסתדרות איננה גורם ממלכתי. יש במתן חלק זה לה רק מסוג קביעת טטטום, כאילו במדינה זו קיימים שלשה גורמים מדיניים: ממשלה, סוכנות והסתדרות. זו גישה פוליטית אף לא משקית.

כדי שפפטר יהיה לקבוע חלק שווה לשלשת הגורמים הללו, יצטרכו להפחית את חלקה של הממשלה בהשקעות, ויהפכו אותם לאלוהות כנראה. יוצא שהממשלה נוחנת מחנה של 200 מליון לירות למפעל שיש לה בו רק שלישי. אמנם הממשלה נהגה להשקיע גם במפעלים אחרים, אך שם הביאה לידי כך שאר השותפים השקיעו גם כן חלק מותאם לחלקה, או שהעבירו את כל ההנהלה לידי הממשלה.

יש כאן בעיה נוספת: באיזו מידה באמת מייצגת ההסתדרות את קוני זכויות המים. ראשית, לי כולם חברי ההסתדרות ומכירים בייצוגה. שנית, אילו נשאלו באופן אישי גם אלה שהם חברי ההסתדרות, איני יודע אם היו בוחרים להיות מיוצגים על ידי גוף פוליטי.

איני יודע מה מחייב חלוקה לשלישים דוקא. הממשלה יכולה לקבל ליוזיה 51% ואילו הסוכנות וההסתדרות יתחלקו בשאר. גם חלוקה כזאת תאטרן להשתנות במשך הזמן, הגדלה הכרחית להשקעות הממשלה ושינוי הפרופורציה. לכן אריך היה לערוך חילוק כמה השקיעה הממשלה, כמה השקיעה הסוכנות וכמה השקיעה ההסתדרות בחוספת זכויות המתיישבים - אם היא זכאית לכך. לממשלה צריכה להיות זכות ההכרעה, ואחר כך יוחלט כיצד יתחלק החלק הנותר בין הסוכנות להסתדרות.

שר האוצר ל. אשכול:

ישנו בארץ מפעל ים המלח, המבטיח ללא ספק יותר הכנסה ורווחים מאשר מפעל המים, המבוסס על "זעלבסטקווסטעןפרייט". אף על פי כן הקצבנו גם במפעליה המלח שליש ליוזמים, מתוך ידיעה כי מפעל זה יהיה אולי הרנטבילי ביותר במדינה. הציוד שקבלנו מידיהם כמעט ואינו שווה מאומה, ובכל זאת הצעתי לנובומייטקי להיות נשיא כבוד שלהחברה לכל ימי חייו. לכן צריך קודם כל לקבוע כי אין כאו כוונה לתת למישהו טובת הנאה חומרית על ידי הוחתפות במקורות. ההסתדרות הייתה מרוויחה הרבה יותר מבחינה כספית אילו דרשה חזרה השקעותיה, לפי ערכן היו. אך אין זה לגמרי מן הנמנע ואף יוטיפו השקעות בעתיד.

אשר לשליש של הסוכנות, הרי הרי ניתן בזכות השקעותיו של הע היהודי בעשרות מליונים מדי שנה למטרות החייבות ומיזם. המדינה מסתפקת עם הסוכנות כנציגת הע היהודי בתפוצות לא רק במקורות, כי גם אפילו בועות התמורה בה נקבעות הכרעות מדיניות בשלות ערך ממדרגה ראשונה, במספר קולות שווים. גם כאן הוכרה זכותה של הסוכנות כשווה לשכוחה של המדינה, כל עוד יש צורך בנציגות מיוחדת לפי היהודי בעולמם. עם זאת, ברור שמקורות לא חקבע מחיר המיזם בלי משרד החקלאות, ואין זה קובע שיש לממשלה רק שליט בה. יש עוד דוגמא: גנו מתכונניה להשקיע הרבה מאד כספים בהקמת מוסד בנקאי עצום לתעשייה, ונסתפק בו ב-26% בלבד. גם למשקיעי הון אמריקאניים הודענו כי הממשלה מוכנה לקחת חלק במפעלים גדולים אם אפילו יוגטחו לה רק 20% - וגם אם אלה נהיה מוכני למכור בחפץ לב.

לפיכך אפשר לומר כי נותניה שני שלישיה לממשלה ולסוכנות, שהם היינו הרך; כן קבענו כי אין כאן המסובר בחלוקת רווחיה. השליש שהתחזרות מקבלת אינו מזכה אותה לשליש מן הרוכש של מקורות. כשאין הכנסה, הרי שליש זה מביא רק הכרה בזכויות. אם מסיורי קצת צרות לב וצרות עין, נקל להבין כי אין דרך אחרת להכיר בזכויות ונשוניה. המניות הניתנות להסתדרות מבטוחות רק הוקרה ולא רכוש. להיפך, ההסתדרות הזקיעה גם כספיהם אך לא קבלה עבורם מנחה ויכולה הייתה לחבוע אותם חזרה. הסיקר הוא גם הממ לה נמצאת ברוב או במיעוט, וברור שיחד עם הסוכנות יש לה רוב מוחלט.

את סיום הדיון נדחה לישיבה אחרת.

היו"ר י. גורי:

אני נושא את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.45